

Vestienas skolas direktori un viņu veikums vadības darbā

GAIDA VEKMANE (no 1953. g. līdz 1958. g.)

Lielu vēribu veltīja skolotāju un vecāku sadarbības stiprināšanai.

MIRDZA ROZE (no 1958. g. līdz 1959. g.)

Uzskatāmi sakārtoja skolas dokumentāciju.

GAIDA KLĀVA (no 1959. g. līdz 1962. g.)

Akcentēja skolas iekšējās kārtības noteikumu iedzīvināšanu.

OSKARS SILIŅŠ (no 19623. g. līdz 1965. g.)

Panāca, ka skolā pārkārto elektroinstalāciju, ieskaņoja lentas mūzikas stundām.

JĀNIS JĀŅKLANS (no 1965. g. līdz 1985. g.)

Šajā laikā pārgāja uz kabinetu sistēmu. Direktors organizēja skolas un vecāku sadarbību: vecāki palīdzēja skolai sagatvot malku. Raudzījās, lai skolotāji apmeklētu skolēnus mājās. Sekoja elektrības taupības ievērošanai. Skolas un internāta telpu sīkākos remontus un krāsošanu veica kalpotāji un skolotāji. Šajos gados rajons iedalīja samērā maz līdzekļu skolas vajadzībām. Direktoru Jāņkalnu skolas darbā maz atbilstīga saimniecības un ciema administrācija.

EDVĪNS CERIŅŠ (GRIGORJEVS) (no 1985. g. līdz 1986. g.)

Šajā mācību gadā nomainīja skolas jumta skārda segumu pret šiferi, nokrāsoja skolas ārsienas, turpināja mēbeļu iegādi.

ATIS MĀRKŠ (no 1986. g. līdz 1991. g.)

Turpinās skolas interjera izveidošana. Skolā tika ievilkts ūdensvads, uzstādīja siltā ūdens boilerus, turpināja mēbeļu iegādi.

MAIJA BALODE (no 1991. g. līdz 1992. g.)

Šajā gadā skolas finansēšana nonāca pašvaldības ziņā.

JURIS PLOCIŅŠ-PLOTERS (no 1992. g. līdz 1997. g.)

Tiek veikti skolas apkārtnes labiekārtošanas darbi: uzcelts malkas šķūnis, ierīkoti puķu stādījumi, veikts skolas pagrabtelpu un zāles kapitālais

Skolotāju kolektīvs ar absolventiem.

remonts. Skolas labiekārtošanā līdzdarbojas un tai seko pagasta padome, galvenokārt, tās priekšsēdētājs Jānis Elsiņš.

VERA GUTĀNE (no 1997. g. līdz 2020. g.)

Šajā laikā tiek renovēts muižas zirgu stallis, kur tiek ierīkota sporta zāle.

Pamatskolai tiek pievienota pirmskolas izglītības iestāde.

Atjauno muižas kompleksa fasādi, nomaina jumtu un logus, tiek uzcelta dabas klase, ievilkta ugunsdrošības signalizācija. Tiek izremontētas gandrīz visas skolas iekštelpas un atjaunots sanitārais mezgls.

Ievērojami uzlabo skolas materiāli tehnisko bāzi.

Ievieš centrālapkuri un izbūvē ventilācijas sistēmu.

JOLANTA STEPĪŅA (no 2020. g. līdz 2022. g.)

Turpina Veras Gutānes iesāktos darbus. Ar savu mieru, labestību un pietāti pret visiem palīdz pārvarēt Covid pandēmijas radītos ierobežojumus un izaicinājumus.

Informāciju apkopoja **Biruta Vālodze**, papildināja **Agnese Ģērķe**

Vestiena ir mana “miera osta”

Saruna ar Vestienas pamatskolas direktori (no 1997.g-2020.g) Veru Gutāni.

Pastāstiet lūdzu par sevi, par to kā nonācāt līdz lēmumam kļūt par skolotāju. Un kāpēc tieši matemātikas? Vai jau skolas laikā parādījāt sevi kā izcilu rēķinātāju?

Mana dzimtā puse ir Balvu rajons. Līdz skolas vecumam dzīvoju laukos, netālu no Lubānas. Tētis strādāja algotu darbu, lai uzturētu ģimeni. Mamma bija laba pavāre, bet līdz ar manu piedzimšanu visus nākamos gadus veltīja manis un manas māsas audzināšanai, rūpējās par piemājas saimniecību. Mācījās Lubānas vidusskolā, kuru pabeidzu 1980.gadā. Skolā vienlīdz padēvās visi mācību priekšmeti. Pēc vidusskolas bija grūti izlemt, kur mācīties tālāk. Tā kā ģimenē nekāda sakara ar pedagogiju nebija, tad liela loma manā izvēlē bija skolotājiem. Kāpēc tieši matemātika? Matemātika man patika, padēvās uzdevumu risināšana. Klasesbiedri ieradās skolā laicīgāk, lai varētu norakstīt mājas darbus. Matemātiku mācīja zinoša, prasīga skolotāja - Velta Oldermane. Viņa saskatīja manī sava darba turpinātāju un mudināja pēc vidusskolas iet mācīties par matemātikas skolotāju. Kaut arī mamma strādāja par pavāri skolas ēdnīcā, bet par manu izvēli īpaši priecīgi vecāki nebija. Pēc vidusskolas beigšanas aizgāju mācīties uz Daugavpils pedagogisko institūtu par matemātikas skolotāju. 1984. gadā pabeidzu institūtu, iegūstot matemātikas vidusskolas skolotāja kvalifikāciju.

Kā nokļuvāt Vestienas pamatskolā, kādas bija karjeras kāpnes līdz nonācāt direktorē amatā?

Bija jāsāk strādāt, bet brīvas vakances Lubānas vidusskolā vēl nebija. Tās bija arī laiks, kad brīvās vakances tika piedāvātas augstskolā, kur varēja izvēlēties savu pirmo darba vietu. It kā jau nebiju izvēlīga, bet neviena no piedāvātajām vietām mani neuzrunāja. Vēlme bija strādāt Madonas vai Valmieras pusē. Labi cilvēki deva padomu, ka vajag pašai meklēt. Apsēdos pie telefona un sāku apzvanīt visas skolas toreizējā Madonas rajonā. Viens no zvaniem izrādījās veiksmīgs. Vestienas pamatskolai bija nepieciešams matemātikas un fizikas skolotājs. Tā es nonācu Vestienā, kur nostrādāju no 1984. gada 15.augusta līdz 2020.gada 21. augustam. Atceros, ka uzsākot darbu man skolotāja

Dēla izlaidums Vestienas pamatskolā

Dzidra Kārklīņa teica: “Ja izturēsi un nostrādāsi trīs gadus, tad te arī paliksi”. Sāku savu darbu kā matemātikas, fizikas, rasēšanas skolotāja. Pirmais mans direktors bija Jānis Jāņkalns. Līdz ar direktora Jāņa Jāņkalna aiziešanu pensijā notika vairākkārtēja direktoru maiņa. Kādus 10 gadus strādāju pie vēl četriem direktoriem - Edvīns Grigorjevs, Atis Mārks, Maija Balode, un Juris Pločinš Ploters. Pēc atgriešanās darbā no bērna kopšanas atvaļinājuma, direktors Atis Mārks uzaicināja strādāt par direktoru vietnieci mācību darbā, mācīju arī bērniem matemātiku. (no 1987.gada līdz 1997.gadam). 1997. gada pavasarī Vestienas skola atkal palika bez direktora. Kolēģu mudināta, atbalstīta pieņēmu izaicinājumu strādāt šīnī amatā. No 1997. gada 1. jūlija līdz 2020.gada 21. augustam mans darba devējs bija Vestienas pagasta pārvalde.

Kad vecākais dēls jau bija paaudzies, tad varēju arī atļauties kādu brīdi veltīt sevis pilnveidošanai. 1999. gadā iestājos Latvijas Universitātē pedagogijas maģistra studiju programmā. Divus gadus mācījās un ieguvi izglītības zinātņu maģistra grādu pedagogijā.

Jūsu garajā skolas vadīšanas laikā noteikti bija daudz un dažādi izaicinājumi, kuri Jums ir palikuši atmiņā? Vai variet lūdzu pastāstīt par

tiem? Kas bija vissarežģītākais Jūsu darbā vadot skolu? Un, kas nesa vieglumu, prieku un gandarījumu?

Visnozīmīgāko lomu manā direktorē karjerā deva mans pirmais darba devējs, toreizējais Vestienas pagasta padomes priekšsēdētājs Jānis Elsiņš, kuram viena no galvenajām prioritātēm bija izglītība. Jau pirmajā gadā tika veiktas reformas - bērnudārzs pievienots skola kā pirmskolas grupas. Kā viens no izaicinājumiem bija skolas sporta zāles būvniecība. Toreiz sev teicu: “Ja uzcelšu bērniem sporta zāli, tad savu misiju kā direktore būšu izpildījusi.” Tika izvērtētas dažādas iespējas, bet pagasta padomes priekšsēdētājam prioritāte bija saglabāt muižas kompleksu. Gala rezultāts ir šobrīd pielāgotā sporta zāle muižas zirgu stalli. Atceros Jāņa Elsiņa teikto: “Tev nav skolā jāsēd, lai sēd un strādā tavi vietnieki. Tu esi direktore un tev ir jāmeklē nauda. Braucām uz dažādām ministrijām, piedalījās sarunās, gūstot savu pirmo vērtīgo pieredzi. Ne vienmēr mūsu domas sakrita, bet mēs runājām, reizēm pat pastrīdējāmies un katrs palikām pie sava. Tika rakstīti dažādi projekti. Projekta ietvaros tika uzcelta Dabas klase. Skolai attīstībai tika piesaistīti dažādu ziedotāju finanšu līdzekļi. Esmu pateicīga tautiešiem ārzemēs, kuru ziedojumi ievērojami palīdzēja uzlabot skolas materiālo bāzi un sniegt arī atbalstu skolēnu ģimenēm - Ilzei Gulēnai, Voldeņam Gulēnam, Aijai Ebdenei, Pēterim Purmalim, Minsteres ģimnāzijas bijušo skolēnu un draugu biedrībai, Milwoki Svētās trīsvienības organizācijai “Tālcinieki Latvijai”, kā arī mūžībā aizgājušai Austrai Mieziņai un Regīnai Zvejnieks. Šī sadarbība man deva prieku un gandarījumu, ka ar šo atbalstu varēju īstenot ne vienu vien izvirzīto mērķi, bet galvenokārt sniegt atbalstu saviem skolas audzēkņiem un viņu ģimenēm. Viens no lielākajiem ziedotājiem skolai bija SIA “LIDO”.

Vislielākais izaicinājums bija logu noma skolai, jo bija SIA “Lido” ziedojuma nauda, bet nevarējām saņemt atļauju darbu veikšanai. Tā bija tīrākā birokrātija. Naudu nedeva, bet prasības uzstādīja. Toreiz pagasta pārvaldes vadītājs bija Dainis Baškevics. Nolēmām, ka darām, jo cik ilgi varam saldēt bērnus, jo ielikta logus, tak ārā neliks ņemt. Logu rāmji bija sapuvuši, aizbāzti ar avīzēm un lupatām. Pasūtīju logus,

kurus atveda un vienā dienā firma visus nomainīja. Ar visiem pagasta pārvaldes vadītājiem izdevās rast labu sadarbību. Veiksmīga sadarbība bija arī ar pagasta grāmatvedēm - Anitu Ozoliņu un Ivetu Einiku.

Gandarījums ir par muižas kompleksa atjaunotajām fasādēm, nomainītajiem jumtiem. Atceros, ka kaut kā bija iestrēgušas lietas par novadu apvienošanās naudas izlietojumu. Termins tuvojās beigām, bet paredzētie darbi nesākās. Visi jau sāka uztraukties, ka piešķirto naudu nepaspēs izlietot. Devos uz Madonas domi, tikos ar priekšsēdētāja vietnieku Agri Lungeviču. Pēc tikšanās viss sakārtojās.

Pavisam 23 gadi aizvadīti direktorē amatā. Kādi tie bija? Esmu gandarīta, ka nenācās vilties kolēģos. Strādājām kā vienota komanda. Vienmēr jutu atbalstu. Zināju, ja vajadzēs kaut ko izdarīt, tad tas tiks izdarīts, iesaistīsies visi, gan pedagogi, gan tehniskie darbinieki. Nenovērtējams manā darbā bija vietnieku atbalsts - Ingrīda Leontjeva un Dina Podjavo. Skolēnu skaits pakāpeniski samazinājās, finansējums arī, darba pienākumu apjoms nemazinājās, bet neskatoties uz to, gan Ingrīda, gan Dina strādāja pēc labākās sirdsapziņas. Nekad man īpaši nav patikušas visas papīru lietas, plāni, analīzes utt. Bet bez tiem jau nekur. Kur nu vēl visu institūciju pārbaudes. Gandarījums bija par to, ka ar katru gadu skolas telpas kļuva estētiskākas, apkārtne vienmēr sakopta.

Daudzas saimnieciskās lietas risinājās ļoti gausi. Piemēram muižas centrālās apkures projekta īstenošanai bija nepieciešami gandrīz 20 gadi. Pirmais apkures projekts jau tapa sadarbībā ar Jāni Elsiņu. Ik pēc laika pie tā atgriezāmies, bet vienmēr kaut kas Vestienas pagasta pārvaldei bija jāpildinveido un jāsaskaņo. Īstenot sapni par centrālo apkuri izdevās pavisam nesen. Savu artavu šī projekta īstenošanā deva Artūrs Vīle Bērziņš, Marija Veiba un Artūrs Vāvere. Prieks, ka bija iespēja būt klāt šīnī būvniecības procesā, piedalīties būvnieku sapulcēs, redzēt būvniecības gaitu.

Priecājos, ka ik vasaru mūsu skolā bija vairākas nometnes. Nometņu vadītāji, dalībnieki pozitīvi novērtēja mūsu piedāvājumu, mūsu skaisto vidi. Varu teikt, ka vismaz 15 pēdējos darba gadus nezināju, ko nozīmē vasaras pilnvērtīgs atvaļinājums, jo vasara tika pakārtota brīvprātīgajam darbam, uz-

Audzinaamās klases pēdējais 1. septembris Vestienas skolā.

Ar kolēģiem.

ņemot nometņu dalībniekus, bet ceru, ka tas deva lielāku Vestienas atpazīstamību.

Vai tie, kas beiguši Vestienas pamatskolu atbrauc ciemos pie Jums? Vai sanāk tikties ar bijušajiem absolventiem?

Ar skolas absolventiem galvenokārt satiekamies skolas salidojumos. Daudzus absolventus satieku arī Vestienā, kad atbrauc pie vecākiem vai radiem un apmeklē šeit organizētos kultūras pasākumus.

Priecājos, ka tiek organizēti šīs salidojums. Saprotu, ka šīs nebūs tāds, ka iepriekšējie, jo skolu tīkla optimizācija ir skārusi arī mūs. Diemžēl situācija izveidojās priekš Vestienas nelabvēlīga, jo bērnu skaits ar katru gadu samazinā-

jās. Ir skumji, bet prieks ir par atkalredzēšanos ar skolas absolventiem.

Jā! Visu laiku runāju kaut ko tikai par saimniecisko dzīvi, bet pats svarīgākais tomēr ir mūsu audzēkņi. Prieks un gandarījums par mūsu absolventiem, kuri ir...

Ļoti ceru, ka manas mācītās matemātikas zināšanas ir devušas savu artavu tālākā izglītības ceļā. Ilgajos darba gados Vestienas skolā ir bijis daudz talantīgu audzēkņu, kas popularizējuši Vestienas skolas vārdu dažādās mācību priekšmetu olimpiādēs un it īpaši sportā. Mazas skoliņas pluss bija tas, ka katrs bērns varēja izkopt savus talantus. Dziedāja, spēlēja teātri, dejoja, skaitīja dzejoļus. Katrs guva pieredzi uzskatīt uz skatuves un darboties. No sirds pateicos visiem

kolēģiem, kuri ar sirdsdegsmi strādāja, sniedzot zināšanas Vestienas vairākām paaudzēm. Tāpat kā man skolas gados, arī Vestienā bija audzēkņi, kuriem patika rēķināt. Mana skolniece, Agita Ozoliņa, izvēlējās kļūt par matemātikas skolotāju. Ir prieks un gandarījums satikties, parunāties, padalīties savstarpējā pedagoģiskā pieredzē.

Kas Jums ir Vestiena?

Jau divus gadus strādāju Madonas pilsētas vidusskolā. Mācu matemātiku pamatskolas un vidusskolas posmā. Tā ir atkal jauna pieredze strādāt lielā skolā, kur klasēs ir vairāk kā 20 skolēni un mācīt matemātiku vidusskolas posmā.

Kaut ko savā dzīvē mainīt nenāca viegli. Bija nepieciešami divi gadi, lai pieņemtu šādu lēmumu. Lai arī strādāju Madonā, bet ar visu savu būtību un sirdi esmu Vestienā. Vestiena ir mana “miera osta”, jo te ir manas mājas. Manu “Mežmalu” ieloks ir vieta, kur valda klusums un miers, kas dod man atslodzi no spraigās darba dienas, spēku un enerģiju nākamajai dienai. Prieks būt pie dabas, pastrādāt savā dārzā, priecāties par uzziedējušajiem ziediem.

Mūsu tradicionālais jautājums – Ko Jūs novēlētu Vestienai?

Novēlu, lai izdodas paturēt Vestienas muižas kompleksu pašvaldības īpa-

šumā, nepārdodot to. Nauda spēlē lielu lomu, bet ceru uz veselo saprātu, ka šoreiz tas nenotiks. Vestienas muiža ir mūsu vislielākā bagātība, lepnums. Tā ir Vestienas sirds. Vestienai ir ar ko lepoties – tā ir skaistā daba un šeit dzīvojošie cilvēki. Novēlu, lai Vestiena kļūtu skaistāka, sakoptāka, lai katrs vestienietis, kurš ir šeit dzimis, audzis, skolojies lepotos ar savu dzimto vietu, lai arī kur dzīves tālākie ceļi viņu ir aizveduši.

Jauku Jums visiem šo tikšanās brīdi!

Intervēja Ināra Viļķina

Viens mūžības sprīdis

Tikai ceļa gabalu kopā –
No šā krustojuma līdz tam,
Vienu mūžības sprīdi,
Tik īsu kā rudens diena.
Un pēc tam – katrs uz savu pusi,
Lai vēlāk satiktos vienā.

Kopā vien brīsnīņu ejams,
Ceram, raudams un smejam
Par grambām uz ceļa
Un grumbām sejā.

Tikai brīsnīņu vienu,
Kamēr dvēsele iemācās redzēt
Un top tik viegla
Kā skropstas mājiens,
Un nenogurst ceļā
Uz savām istajām mājām...

„Mana laime ir tur, kur manas dzimtās mājas un man tuvie cilvēki. Mana laime ir mana skola. Tā ir ikdiena ar skrejošo laiku, ar bērnības biklumu un neziņu par gaidāmo, ar jaunības degsmi un vēlmi apgūt nezināmo, ar dzīves pieredzi, prasmī un darbu. Un pa vidu tam visam es - cilvēks, kam tuva un dārga ir pirmā skola.” Šādus vārdus varētu teikt gandrīz ikviens Vestienas skolas absolvents, un tie nav tikai skaisti vārdi vai iemācītas frāzes, tās ir gad-

simtu gaitā paaudžu paaudzēs pārbau-
dītas vērtības.

Mēs no pagātnes nākam.
Šī milzīgā sakne mūs tur –
Mūsu augumus šmaugos
Tā nākotnes zaļumā dur.

Tik ilgi mums kuplot,
Tik ilgi mums atvases dzīt,
Cik stipras mums saknes
Aizmūža dziļumos mīt.

Rakstiska uzziņa par skolas pirm-sākumu Vestienā ir no 1727. gada, kad dažās Vidzemes draudzēs izdarīta baznīcu pārlūkošana. 1832. gada 13. jūlija pārskats par Vidzemes skolu stāvokli liecina, ka Vestienā nav draudzes skolas, bet darbojas skola, kurā māca bērniem lasīšanu, reliģiju un dziedāšanu. Tolkas muiža atvēra muižas skolu 1766. Gadā, tajā mācījās 11 bērni. 1835. gadā pie Kāla ezera atradās draudzes skola, kurai 1872. gadā piebūvē pagarinājumu un 1872. – 1888. gadam Vestienas pagastskola un draudzes skola atradusās zem viena jumta. Telpas drīz vien kļuvas par šaurām, tādēļ Vestienas pagasta vadība nolēmj celt jaunu pagastskolas ēku Jāņlejā, kas nodota ekspluatācijā 1888. gadā. 1951. gada ziemā

nodeg septiņgadīgas skolas I pakāpes ēka Jāņlejās, tāpēc par skolu kļūst Kāla krogs.

Kad lauksaimniecības mehanizācijas skola no Vestienas muižas pārceļas uz Ērgļiem, šīs telpas nodod Vestienas septiņgadīgajai skolai. Sākumā skola var izmantot tikai pusi no muižas ēkas, jo otro pusi aizņem padomju saimniecības „Vestiena” administrācijas telpas un dzīvokļi. Ar 1982./83. m. g. skolai pieder visa lielā ēka. 1994./1995. m. g. skola tiek pārdēvēta par Vestienas pamatskolu un tiek slēgta 2022. gadā.

Daudzi lepojos ar to, ka dzimuši Vestienā, šeit ir viņu dzimtas saknes, te pagājusi saulainā bērnība un skolas gadi. Ir paties prieks par piederību Vestienas skolai, kur mācījušies zinātkāri skolēni, strādājuši pedagogi pēc sirds aicinājuma, un skola visos laikos ir bijusi tā vieta, kur gaisma izstaro pat no vistumšākā kaktiņa. Lai ikviens lepojamies ar savu pagastu, novadu, valsti! Skolas salidojumā lai jūtamies kā savās istajās mājās – mīļi gaidīti, silti uzņemti savējo lokā un patiesi laimīgi kopābūšanas brīdī!

Skolotāja Elita Leiboma

Mākslas plenērs Vestienā

Jau otro gadu pēc kārtas Vestienā norisināsies atjaunotais mākslas plenērs. Mākslinieki Vestienā ir novērtējuši par vienu no gleznainākajām Latvijas vietām un arī šogad mums gleznotāji-gribētāji netrūkst. Pašlaik ir pieteikušies ap 30 māksliniekiem, gan vietējie, gan tālāk dzīvojošie (Rīga, Daugavpils, Cēsis u.c.).

Šajā gadā plenērs norisināsies no 5. līdz 13. augustam ar noslēgumu Muižas svētkos, kur varēs apskatīt uzgleznotos darbus, parunāties ar māksliniekiem un arī iegādāties kādu no darbiem.

Nedēļas laikā mākslinieki strādās muižas apkārtnē, Vestienas ieliņās un apceļos gleznaino ezerus un pakalnus.

Ja ir vēlme aprunāties un pavērot kā viņi strādā, tad droši var iet klāt, jo viņi labprāt dalās savos stāstos un pieredzē.

Ja ir vēlme pašam piedalīties plenērā, pat ja neesi profesionāls mākslinieks, droši zvani uz 29907770.

Līga Dzene

Jau bērnībā gribēju kļūt par skolotāju

Gatavojoties Vestienas pamatskolas skolēnu un darbinieku salidojumam, gremdēties atmiņās un atbildēt uz dažiem jautājumiem aicinājam divas ilggadējas skolotājas Ausmu Zariņu un Birutu Šitcu.

Kādi ceļi jūs atveda uz Vestienu?

Ausma Zariņa: Uz Vestienas skolu strādāt atnācu, lai būtu tuvāk vecāku mājām. Pirms tam strādāju Izglītības nodaļā Madonā, Grostonas pamatskolā un Praulienas pamatskolā. Pati arī esmu beigusi Vestienas pamatskolu.

Biruta Šitca: Šurp mani atveda nejauša satikšanās ar skolabiedru, kas vienu gadu bija nostrādājis Vestienā un tika iesaukts armijā. Pēc Valmieras pedagoģiskās skolas beigšanas saņēmu norīkojumu darba gaitas uzsākt Dagdā, bet laimīgā kārtā nokļuvu Vestienā, kur esmu palikusi visu mūžu.

Cik gadus nostrādājat Vestienas skolā?

A.Z.: Vestienā bērnus esmu mācījusi piecpadsmit gadus.

B.Š.: Šajā skolā esmu strādājusi 39 gadus.

Kāpēc izvēlējāties kļūt par skolotāju?

A.Z.: Par skolotāju gribēju kļūt jau no otrās klases un nekad to neesmu nožēlojusi.

B.Š.: Par skolotāju kļūt biju izlēmusi jau pamatskolas laikā, jo Alojas pamatskolā man bija ļoti jauki skolotāji – sevišķi matemātikas un dziedāšanas.

Kuri ir spilgtākie notikumi skolas dzīvē, kas joprojām raisa patīkamas atmiņas?

A.Z.: Katru mācību gadu organizējām interesantas ekskursijas un pārgājienus. Labi atminos pārgājienu uz Tālejas ezeru, kad gājām nevis pa iestaigātām taciņām, bet “kur acis rādīja”. Atminos arī to, kā bērni no rītiem pie skolas sagaidīja un skrēja pretim.

B.Š.: Notikumu, kuri palikuši atmiņā, ir daudz. Neaizmirstamas ir dziļās ziemas un sērsnu laiks, kad ar slēpēm braucām uz Kāla ezera salām, tāpat arī pārgājieni “Pretim pavasarim” un “Zelta rudens”. Ekskursijās ar skolēniem apceļojām gan Latviju, gan arī kaimiņrepublikas. Spilgts notikums bija brauciens uz Rīgu ar Laimas Vanagas vadīto dramatisko kolektīvu, kas bija izcīnījis 1. vietu Latvijā un tiesības uzstāties uz Dailes teātra skatuves.

Ausma Zariņa ar klasi.

Birutas Šitcas klase.

Vai atceraties arī kādas grūtības savā darbā?

A.Z.: Nekas nebija grūtāk, kā sagatavot 1. klases bērnus ierindas skatei!

B.Š.: Lielas grūtības darbā neatceros, izņemot vienu gadu sovhoza dibināšanas laikā, kad bija jāstrādā apvienotajā klasē ar krievu un baltkrievu tautības bērniem.

Kādas bija attiecības ar kolēģiem?

A.Z.: Attiecības bija ļoti labas, tik lieliska sapratne kolēģu starpā kā Vestienas skolā nebija nevienā citā darbvietā.

B.Š.: Attiecības ar kolēģiem bija draudzīgas. Arī ārpus darba kopā svinējām jubilejas un svētkus, palīdzējām cits citam dažādos darbos.

Cik direktoru vadībā esat strādājusi, kurš no tiem visspilgtāk palicis atmiņā?

A.Z.: Esmu strādājusi pie septiņiem direktoriem. Visilgāk esmu strā-

dājusi direktora Jāņkalna vadībā. Tā kā viņš bija gados visvecākais direktors, viņš ar vislielāko atbildības sajūtu veica savu darbu.

B.Š.: Esmu strādājusi pie vienpadsmit direktoriem. Atmiņā palikuši visi, katrs ar sev raksturīgajām personības iezīmēm. Gaida Vekmane bija ļoti talantīga un vispusīga – iestudēja teātra izrādes, vadīja ansambļus un organizēja dažādus pasākumus. Oskars Siliņš mācīja ģeogrāfiju un dziedāšanu, bija ļoti praktisks, pats izgatavoja nepieciešamās mēbeles (plauktus, skapišus) skolotāju vajadzībām, uzticējās un novērtēja skolotāju darbu.

Ja vajadzētu sākt dzīvi no jauna, vai atkal kļūtu par skolotāju?

A.Z.: Jā, tikai par skolotāju. Nekad neesmu nožēlojusi savu izvēli.

B.Š.: Jā, protams.

Paldies par sarunai veltīto laiku un jūsu atbildēm!

Tā nu tas bija!

Iepriekšējos salidojumos lūdzām absolventus un skolas darbiniekus atzīmēt aptaujas lapu un dalīties ar savu skolas gadu spilgtākajiem notikumiem. Interesantākos stāstus piedāvājam izlasīt arī jums.

Atmiņā palikusi kāda neizdevusies ekskursija uz Rundāles pili. Ekskursijā nevarējām aizbraukt, jo saplīsa autobuss. Agnese tik ļoti raudāja, ka klases audzinātāja Ausma noorganizēja "ātro" ekskursiju uz ledzēnu dārzniecību.

Ļoti žēl, ka nav nevienas fotogrāfijas no mūsu izlaiduma, jo fotogrāfs pazaudēja filmiņu.

/Inese Sabitova/

No pasākumiem patika paša vadītās skolas diskotēkas, tās nosaukums bija "KISS". Laikā, kad mācījos Vestienā, piedalījos svaru zāles iekārtošanā.

/Valdis Balodis/

Par skolu man ir labas atmiņas, it sevišķi no sākumskolas klasēm. Atceros, kā skolotāja Apine nepaklausīgos skolēnus solīja vest uz pērtuvi. Labas atmiņas par skolotāju Ingridu. Tagadējā audzinātāja Maija arī ir interesanta. Vēlētos, lai skola pastāvētu vēl ilgi.

/Austrijs Ārents/

Manam klasesbiedram mājās dzīvoja jūras cūciņa. Kādu dienu viņš atnāca uz skolu bez mājas darbu burtiņas. Protams, skolotāji viņu aizsūtīja tai pakal, viņš ilgi neatgriezās, kaut gan māja atradās skolas pagalmā. Beidzot viņš atnāca, bet bez burtiņas, jo to bija sagrauzusi jūras cūciņa.

/Irēna Batraga/

Tā bija mana jūras cūciņa.

/Modris Mastiņš/

Vislielākais nedarbs bija tāds, ka mēs, trīs meitenes, baznīcas kalnā satinām papirosus, pēc tam sanāca baigās nepatīkšanas. Nāca uz skolu arī vecāki.

/Rita Janisele/

Bet visos skolā nostrādātajos gados lielāko nepatiku esmu izjutusi pret ierindas skatēm. Nekas man nav bijis tik grūti, kā sagatavot savu klasi ierindas skatei. Lai viņi man piedod! Laime, ka šis drausmīgais murgs ir beidzies.

/Ausma Zariņa/

Es centos piedalīties visos skolas pasākumos. Neaizmirstamas ir skolas teātra izrādes, pārgājiens apkārt Kālam, ekskursijas uz brāļu Kaudziņu muzeju un Brakiem. Kopīgi pastrādājām arī šādus tādus nedarbus, piemēram, biedējām ģērbtuvē meitenes ar skeletu no bioloģijas kabineta, sagrauzām zīmēšanas uzskates līdzekli – vaska ābolu.

/Jānis Ogorodņikovs/

Par skolas gadiem ir saglabājušās tikai labas atmiņas. Atceros pionieru sapulces. Tad, kad nomira PSKP CK ģenerālsēkretārs Brežņevs, mums sēru vietā bija lieli prieki – brīva diena.

/Valērijs Kupčāns/

Interesantākos stāstus sameklēja Agnese Ģērķe

Krustvārdu mīkla "Vestiena 3"

Paldies visiem, kas atsūtīja otrās krustvārdu mīklas atšifrējumu.

Pareizā atbilde ir Ilsters.

Pienākusi kārta trešajai krustvārdu mīklai.

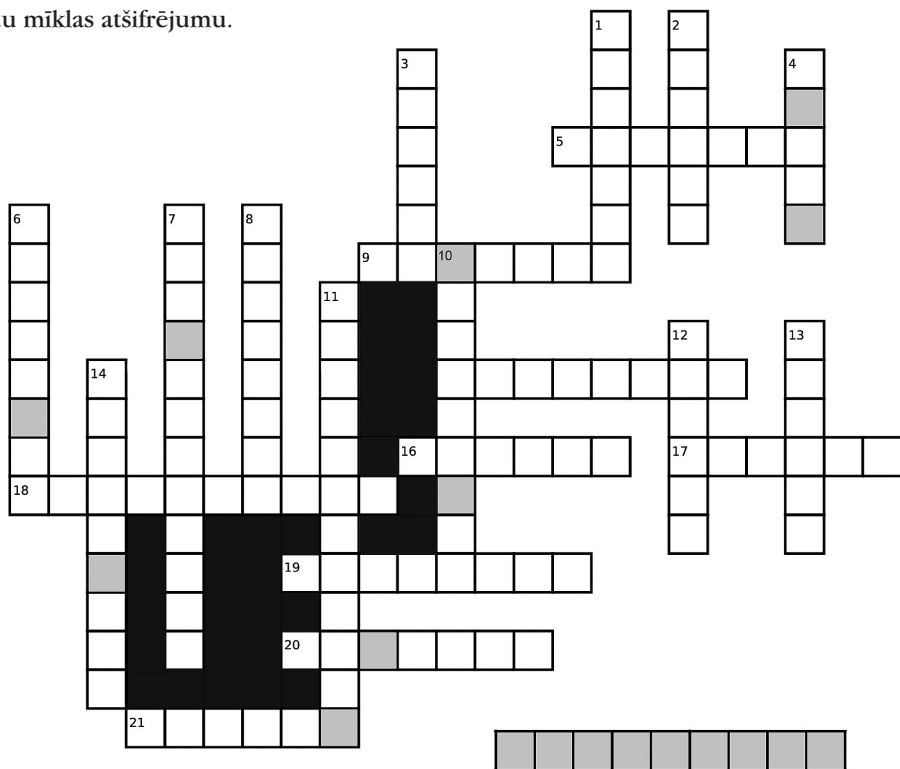
Atbildes lūdzu sūtīt uz azu55@tvnet.lv

VERTIKĀLI

1. Kultūras nama vadītāja (vārds)
2. Viens no Vestienas senajiem nosaukumiem
3. Iela Vestienā
4. Ēka, kuru atklāja 1934. gada 30. septembrī
6. Autobusa pietura Vestienas pagastā
7. Vestienas muižas pirmais īpašnieks
8. Kas glabājās Vestienas muižas pagrabos pirms kungu mājas uzcelšanas
10. Upe, kas tek cauri kādreizējam Tolkas ciemam
11. Vācbaltiešu mākslinieks, kurš 19. gadsimta vidū zīmēja arī Vestieni
12. Māju nosaukums, kuru saimniecības ēka atrodas Brīvdabas muzejā
13. Zemnieku saimniecība Vestienas pagastā
14. Pastieks, kurš staigāja basām kājām (iesauka)

HORIZONTĀLI

5. Kapezera īstais nosaukums
9. Pagasts ar kuru robežojas Vestienas

pagasts

15. Ezers Vestienas pagastā

16. Mājas, kurās dzīvoja Madonas aizsargu priekšnieks

17. Vestienas skolas direktore

18. Kalns Vestienas pagastā, 260 m v.j.l.

19. Pēc kāda projekta 1696. gadā tika uzcelta Vestienas baznīca

20. Mākslinieks Vestienā

21. Filma, kas uzņemta Tolkas muižā

Sastādīja **Līga Dzene** un **Jolanta Bardziņa**

Ziņas no Vestienas bibliotēkas

Prieks, ka arī šogad Vestienas bibliotēka ir saņēmusi atbalstu Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijai – grāmatu kolekcijas iegādi un norišu īstenošanu atbalsta LR Kultūras ministrija. Satura pilnveidošanu un organizatorisko darbu veic Latvijas Nacionālā bibliotēka kopā ar reģionālajām bibliotēkām, lasītāju iesaisti un vērtēšanu vada lokālās bibliotēkas un skolas.

Lai nemulsina nosaukums- vecāku žūrija- šajā kategorijā ietilpst arī vecvecāki, brāļi, māsas, tantes, onkuļi u.t.t. Liels lūgums uz šīm grāmatām pieteikties tikai tiem, kuri apņemas līdz gada beigām izlasīt 6 grāmatas no 33 grāmatu kolekcijas un aizpildīt elektronisko grāmatu novērtēšanas anketu. Visi dalībnieki drīkst mainīt ieteikto vecumgrupu un brīvi izvēlēties grāmatas no kolekcijas kopējā piedāvājuma. Ikviens žūrijas dalībnieks, kurš būs izlasījis 6 grāmatas un aizpildījis novērtēšanas anketu, saņems pateicības balviņu par piedalīšanos! Pašlaik gan bibliotēkas durvis ir slēgtas, bet variet droši man zvanīt – sarunāsim kā saņemt izvēlētas grāmatas.

5+

1. Ko dara jūtas? Tina Oževiča. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2021.
2. Kurmis melni baltā alā. Terēza Sediva. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2021.
3. Mana negantā diena. Amēlija Žavo. Rīga: Latvijas Mediji, 2022.
4. Nepaklausīgais vectēvs. Rebeka Lukošus. Rīga: Liels un mazs, 2021.
5. Rijīgā čūska un gudrā pele. Juris Zvirgzdiņš. Rīga: Pētergailis, 2021.
6. Uz mājām. Indreks Kofs. Rīga: Pētergailis, 2021.
7. Zvēru barošana. Inese Paklone. Rīga: Pētergailis, 2022.

9+

1. Diena, kad ome salauza internetu. Marks Uve Klings. Rīga: Jāņa Rozes

apgāds, 2021.

2. Gustavs Salmiņš liek no augšas. Toms Dirģēla. Rīga: Latvijas Mediji, 2021.
3. Kaķis uz klavierēm. Inese Zandere. Rīga: Liels un mazs, 2021.
4. Lieliskā dzīve bez Zoom. Ilze Skrastiņa. Rīga: Iddea, 2021.
5. Neatskaties. Žanete Lazdovska. Rīga: Zvaigzne ABC, 2022.
6. Pandēmijas detektīvi. Daina Ozoliņa. Rīga: Zvaigzne ABC, 2021.
7. Tētis un suns. Laura Vinogradova. Rīga: Zvaigzne ABC, 2021.

11+

1. Gads, kad ieradās bites. Petra Posterle. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2021.
2. Glimmerdāles Tonje. Marija Parra. Rīga: Liels un mazs, 2021.
3. Ir mēness zelta kuģis. Juhani Pitseps. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2021.
4. Kurbads. Rīga: Zvaigzne ABC, 2022.
5. Laimas bērni. Luīze Pastore. Rīga: Liels un mazs, 2021.
6. Radio Popovs. Anja Portina. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2022.
7. Sestklasnieki neraud. Žaks Frīnss. Rīga: Liels un mazs, 2021.

Informācija par Jauniešu centra aktivitātēm augustā

13. augustā

13.00 – 18.00 pie jauniešu centra norisināsies radošās darbnīcas. Veidosim rotaslietas no dažādiem materiāliem un mācīsimies tekstila krāsošanu ar trafaretiem.

14.00 – 16.00 pie jauniešu centra burbuļu mašīna. Bērniem būs iespēja arī zīmēt un krāsot.

Aicināts ikviens interesents! Uz tikšanās 13. augustā!

Jauniešu centra vadītāja **Betija Ļaudaka**

15+

1. Netikumīgie. Rīga: Liels un mazs, 2021.
2. No un es. Delfīne de Vigāna. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2021.
3. Puika, kurmis, lapsa un zirgs. Čārlijs Makesijs. Rīga: Zvaigzne ABC, 2021.
4. Sirds plaukstā. Vinko Mēderndorfers. Rīga: Aminori, 2021.
5. Stendapa karaliene. Jennija Jēgerfelde. Rīga: Latvijas Mediji, 2021.
6. Tu redzēji? Sigrī Agnēte Hansena. Rīga: Liels un mazs, 2021.
7. Ūdenstornis. Lote Vilma Vitiņa. Rīga: Liels un mazs, 2021.

Vecākiem

1. Izglītota. Tāra Vestovera. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.
2. Kalendārs mani sauc. Andris Kalnozols. Rīga: Orbīta, 2020.
3. Pār jumtu debess vien. Nataša Apanā. Rīga: Omnia mea, 2021.
4. Rīgas raganas. Linda Nemiera. Rīga: Zvaigzne ABC, 2021.
5. Tūlīt paliks labāk. Iveta Troalika. Rīga: Mansards, 2021

Vestienas bibliotēkas vadītāja

Jūsma Ogorodņikova

Šī gada 4. augustā plkst. 18.00

Vestienas pagasta pārvaldes zālē notiks

tikšanās ar

Vestienas pagasta pārvaldes vadītāju **Artūru Vāveri** un Īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītāju **Mariku Veibu**.

Laipni aicināti uz tikšanos!

Vestienas Muižai 570

13. augustā

- 10:30 - 13:00 Sporta aktivitātes, pie sporta zāles
 11:00 - 18:00 Piepūšamā atrakcija "Minjoni" 3 - 12 g.v.
 14:00 - 15:00 Burbuļu mašīna pie jauniešu centra
 Radošās darbnīcas bērniem pie jauniešu centra. Visas dienas garumā.
 13:00 Mākslas plenēra noslēgums, gleznu izstāde muižas parkā
 15:00 Radošā darbnīca uz muižas terases - Mandalas.
 15:00 Rotkaļa Jura Leitāna radošā dabnīca (maksas)
 16:00 Volejbola turnīrs volejbola laukumā
 18:00 Jura Putriņa grāmatas "Atmiņu pieskārieni" prezentācija. Muižas zālē
 20:00 Saksofonista Eduarda Raubiško koncerts muižas parkā. Koncerta laikā būs Jubilejas kūka un citi pārsteigumi
 22:00 - 2:00 Balle. Estrādē spēlēs grupas "Hameleoni" solists Ēriks Budēvics un Indra Raila.
- Visas nedēļas garumā no 6. augusta muižas ēkā būs apskatāma Līgas Dzenes darbu izstāde.
- Pasākumā tiks fotografēts un filmēts. Materiāli tiks publicēti Facebook. Visi pasākumi ir bezmaksas, izņemot J. Leitāna meistarklasi.

14. augustā

12:00 - 16:00 Mellenņu svētki. Z/S "Jāņkalni". Tel. 28992426
 Pārgājies ap Kāla ezeru .Tel. 29130437

"Vestienas muižai – 570!"

Svinības 13. augustā, Vestienā, visas dienas garumā! Būs Dzimšanas dienas torte un citi pārsteigumi. Visi laipni aicināti! Ierašanās pēc interesēm un bezmaksas.

Vestienas muiža dibināta 1452. gadā, zemi nopērkot baronam Tīzenhauzenam. Tā kā Vestienas muiža atradās uz rietumiem no Tīzenhauzena Bērzaunes īpašuma, tad viņš devās uz Westen, no kā arī, iespējams, radies Vestienas nosaukums.

Tautas nama vadītāja
Jolanta Bardziņa

Vestienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums „Pie Mums”
 „Pagastmāja”, Vestienas pag., Madonas nov., LV-4855
 Informāciju apkopoja Ināra Viļķina
 Iespiests SIA „Erante”, Saieta laukumā 2, Madona, LV-4801
 Tirāža 250 eksemplāri.

Informatīvo izdevumu var lasīt Facebook Vestienas pagasta grupā <https://www.facebook.com/groups/173348683116362>